

og Ørred, har man formentlig nævnt de væsentligste Aarsager til, at Bestanden er i meget stærk Aftagen.

Da man imidlertid er paa det rene med, at Anlægget af de nævnte Kraftstationer er en Kendsgerning, som der ikke kan rokkes ved, ligesom man kan forvente at flere kommer, hvor Forholdene gør det formaalstjenligt, er det man fremkommer med nærværende Forslag, hvis Gennemførelse utvivlsomt vil bevirke, at Bestanden af Laksefisk forøges.

Sker dette, vil det sikkert i Løbet af faa Aar betyde en betydelig forøget Indtægtskilde for Erhvervsfiskerne; det vil blive til Gavn for Lodsejerne og til Glæde for danske Sportsfiskere.

Som Motivering for Ændringsforslagene skal man anføre følgende:

ad § 2.

Den her fastsatte korteste Afstand paa $12\frac{1}{2}$ Meter mellem de her nævnte Fangstindretninger er efter vor Mening for lille. Hvor Fangstindretningerne anbringes med dette Mellemlum, vil Opgangen sikkert blive meget vanskelig for Fiskene og kun faa vil slippe igennem de fra begge Sider af Aaen anbragte Fangstindretninger.

ad § 3 og § 5.

Den nuværende Lov siger intet om, paa hvilken Maade, der skal aabnes for Frivandet paa de Tider, da Fangstindretningen skal være sat ud af Virksomhed.

Herved bliver Bestemmelsen om Fangstindretningens Aabning fra Solopgang til Solnedgang eller fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen i mange Tilfælde illusorisk, idet Fangstindretningens Ejer blot paa disse Tider holder Fiskene tilbage derved, at der aabnes for Frivandet paa en saadan Maade, at ingen Opgangsfisk — bortset fra ganske ekstraordinært Højvande — kan passere.

Der er 2 Maader, hvorpaa dette praktiseres:

- a) Der aabnes en Række Bundskytter med saa lav Aabning, at ingen Fisk af nogenlunde Størrelse kan gaa igennem.
- b) Der aabnes en eller flere Overskytter, hvorfra Vandet falder ned paa Slusebunden og breder sig ud som et tyndt Lag. Fisk, som springer op paa Slusebunden, kan herved meget vel arbejde sig op til selve Slusen, men kan ikke springe op gennem selve Faldet, fordi den ikke har tilstrækkeligt Vand under sig.

En enkelt (eller om nødvendigt for Vandets Afledning flere) tilstrækkeligt aabnet Bundskytte vil som Regel være heldigst for Fiskens fri Opgang, specielt saafremt der for den nederste Ende af Slusebunden anbringes en mindre Opstemning, der bevirker, at Vandstanden paa selve Slusebunden bliver højere (se ad § 6).

ad § 6.

Bestemmelserne i Ændringsforslagets 1ste Stykke forekommer os saa naturlige og saa nøje i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lovens §§ 3, 4 og 5, at det vilde være unaturligt ikke at medtage dem ved en Revision af Loven.

Ved Ændringsforslagets 2det Stykke er f. Eks. tænkt paa det Forhold, at man som Regel paa selve Slusebunden — eller en Del af samme — med meget smaa Midler kan fremskaffe et mindre Bassin, der kan virke som Fisketrappe og i høj Grad lette Fiskens Opgang.

ad § 14.

De her nævnte Mindstemaal foreslaas forhøjede, idet man gaar ud fra, at Fisk af den Størrelse, der er nævnt i Loven, kun er af ringe Næringsværdi, medens de, saafremt Maalene forhøjes, kan faa Betydning for Bestandens Forøgelse, derved at de faar Lejlighed til at yngle, forinden de fanges.

ad § 15.

Den her nævnte Fredningstid for Laks og Ørred forlænges 1 Maaned, idet man gaar ud fra, at den nugældende Fredningstid er for kort. Det kan oplyses, at der baade i Februar og i Begyndelsen af Marts Maaned fanges Fisk, der endnu ikke er udlegede.

I Norge er Fredningstiden paa sine Steder indtil 7 Maaneder.